

Duborg: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Westermann: Det foreliggende Forslag til Lov om midlertidige Foranstaltninger vedrørende Lodsvæsenet er jo i det væsentligste en Gentagelse af Loven af 19. August 1914, som efter vor Mening har virket tilfredsstillende, og som fuldt ud var i saavel Administrationens som i Skibsfartens Interesse.

Lovforslagets § 1 og § 2, 1ste Stykke, maa vel nok siges at være selve Lovforslagets Kærne. De gaar ud paa at fritage Ministeren for at indhente Lodseriernes Udtalelser, inden Omflytning af Lodser kan finde Sted, og inden der kan finde Ændring af Lodstaksterne Sted. Lovforslagets Gennemførelse vil derfor medføre Mulighed for en hurtig Afgørelse, hvor Forholdene gør en saadan ønskelig, hvor det er i Skibsfartens Interesse o. s. v., og saa vidt jeg kan se, paavirker det ikke paa afgørende Maade Lodsernes Interesser, idet Forholdet jo har været det, at det altid har været Ministeren, der har truffet Afgørelsen, idet det dog ved Lov af 1916 var blevet paalagt Administrationen først at høre Lodseriernes Udtalelser, inden saadan Afgørelse blev truffet. Forskellen mellem dette og den Lov, der nu gennemføres, er altsaa kun, at Lodserne nu ikke skal spørges, inden Afgørelse træffes. Men i øvrigt maa man have Lov til at formode, at i Tilfælde, hvor Lodserne indgiver en berettiget Anke mod eventuel Omflytning af Lodserne eller mod de fastsatte Lodstakster, vil der af Ministeren blive taget Hensyn dertil, og der vil da ogsaa altid med den gældende Lov være Mulighed for en Ændring, hvis det er en berettiget Anke, der er fremført.

§ 2, 2det Stykke, giver ikke Anledning til Omtale, ider der tidligere i Sikringsperioden 1914—18 er skabt Præcedens for, at der kan antages statslønnede Lodser.

Med Hensyn til § 3 derimod er jeg noget utilfreds med den sproglige Affattelse, som Paragraffen har faaet. Den første Linie i § 3 siger ikke, hvem der skal afholde de Udgifter, som Ministeren ikke bestemmer skal afholdes af Statskassen, men som Loven medfører, og i 2den Linie er der anvendt et Udtryk „Tvangslodsning“, som

jeg maa anse for at være uheldigt. Saa vidt jeg ved, er der blevet nævnt ovre i det andet Ting, hvad der er Forskellen paa „Lodstvang“ og „Tvangslodsning“, men der har her i dansk Lovgivning indsneget sig et fejlagtigt anvendt Udtryk, et Udtryk, som jeg formoder er kommet ind ved det Hastværksarbejde, som skete, da den første tilsvarende Lov blev givet den 19. August 1914, idet man dør ikke har taget Hensyn til den Forskel, der er paa de to Udtryk. Jeg mener, at dette Udtryk bør ændres, da man i international Søret har en fastlagt Terminologi, hvor Tvangslodsning betyder noget ganske andet end den almindelige Lodstvang, idet Tvangslodsning er den Form for Lodsning, hvor Lodsens overtager Kommandoen og hele Ansvaret for Skibet, hvilket ikke skal være Tilfældet ifølge dette Lovforslag. Men selv om vi i danske Færvande ikke har Tvangslodsning, er dette Tilfældet mange Steder i England og Tyskland. I den Lærebog i Søret, som anvendes paa Navigationsskolerne, og som alle danske Navigatører maa uddanne sig efter, er der meget skarpt skelnet juridisk imellem de to Udtryk: Lodstvang og Tvangslodsning. Jeg vil derfor finde det forkert at fortsætte med i en Lovgivning at anvende et urigtigt Udtryk, bl. a. af den Grund, at man ikke kan se bort fra Muligheden af, at man ogsaa herhjemme kan komme til, særlig under Forholdene som de er i Øjeblikket, at indføre Tvangslodsning.

Angaaende Betalingen, der omtales i § 3, vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister saa vidt muligt ikke at belaste Smaaskibene med Udgifterne, hvor der er Tvangslodsning, men søge at holde den samme Linie, som vi holdt i 1914—18, hvor Udgifterne ved Lodsning, hvor der var Tvangslodsning, blev paalagt de større Skibe, og hvor Staten afholdt Udgifterne for de mindre Skibe, som paa mange Maader tidligere var og vel ogsaa under de nuværende Forhold er særlig haardt belastede.

Da den tidligere Lov, den, der gjaldt i Perioden 1914—18, maa siges at have virket tilfredsstillende og at have været i Søfartens og i Administrationens Interesse, og da vi ogsaa maa erkende, at en saadan Lov af mange Grunde er ønskelig under de nuværende Forhold, kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til hurtig Gennemførelse